Lietas Nr. C771701923
Lietvedības Nr. CA-0503-25/26
ECLI:LV:RAT:2025:0221.C771701923.9.S

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rīgā 2025. gada 21. februārī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Žanete Žimante, tiesnese Olita Blūmfelde un tiesnese Sarmīte Vamža,
rakstveida procesā izskatīja vienkāršotās procedūras civillietu SIA "GelvoraSergeļ" prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu sakarā ar SIA "GelvoraSergeļ" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas tiesas 2024. gada 25. septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA "GelvoraSergeļ" (turpmāk - prasītāja) vienkāršotās procedūras kārtībā cēla prasību pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētāja) par galvenā parāda 560,81 *euro*, līgumsoda 54,38 *euro*, līgumisko procentu 123,01 *euro* un likumisko procentu 420,80 *euro* piedziņu.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1., 1587., 1589., 1651., 1652., 1662., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1765., 1793., 1801., 1828., 1838., 1934., 1943., 1946. pantu, Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6. pantu un Ministru kabineta 2013. gada 29. janvāra noteikumu Nr.61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2. punktu.

Prasības pieteikumā norādīti šādi apstākļi.

[1.1] 2007. gada 8. decembrī SIA "Inserviss group" un atbildētāja noslēdza aizdevuma līgumu. Atbildētājai izsniegts aizdevums 1025,89 *euro,* ko viņa apņēmās atlīdzināt līdz 2010. gada 8. oktobrim, veicot regulārus ikmēneša maksājumus galvenā parāda un aizdevuma lietošanas procentu segšanai (turpmāk – aizdevuma līgums).

[1.2] Atbildētāja saistības neizpildīja.

Aizdevēja SIA "Inserviss group" 2011. gada 8. martā savas prasījuma tiesības cedēja Zviedrijā reģistrētajam uzņēmumam "Kredit AB Marginalen", kurš 2012. gada 23. aprīlī tika pievienots uzņēmumam "Marginalen Bank Bankaktiebolag", kurš, savukārt, tādējādi kļuvis par atbildētājas kreditoru.

2016. gada 19. decembrī tika noslēgts prasītājas un uzņēmuma "Marginalen Bank Bankaktiebolag" cesijas līgums, prasītājai pārņemot visas prasījuma tiesības, kas izriet no aizdevuma līguma.

[1.3] Prasītāja pieprasa no atbildētājas nesamaksāto aizdevuma summu 543,81 *euro* un parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 17,00 *euro,* kas ir galvenais parāds 560,81 *euro*.

Saskaņā ar aizdevuma līgumu atbildētājai ir pienākums maksāt aizdevuma lietošanas procentus no aizdevuma summas par visu faktisko aizdevuma izmantošanas laiku. Izrādot pretimnākšanu un ievērojot piešķirto izpildes termiņu- līdz 2010. gada 8. oktobrim, prasītāja līgumiskos procentus aprēķināja 123,01 *euro* apmērā.

Likumisko 6% parādu prasītāja aprēķināja pēc galīgās norēķinu dienas iestāšanās līdz 2023. gada 1. novembrim, un tas ir 420,80 *euro*.

Līgumsodu atbildētāja piešķīrusi 0,5% no neatmaksātās summas par katru kavējuma dienu. Atzīstot, ka šāds līgumsods nav samērīgs, prasītāja to aprobežo ar 10% no nesamaksātā aizdevuma 543,81 *euro*, pieprasot to 54,38 *euro* apmērā.

[2] Atbildētāja prasību neatzina, lūdza tiesai to noraidīt un norādīja šādus argumentus.

[2.1] Aizdevumu izsniedza komersants - SIA "Inserviss group", tāpēc atbilstoši Komerclikuma 406. pantam, kā arī ņemot vērā šī likuma D daļas spēkā esību, sākot no 2010. gada 1. janvāra kreditora tiesības noilga 2013. gada 1. janvārī.

[2.2] Tas, ka prasītāja prasības tiesības ieguvusi vairāku cesijas darījumu rezultātā, neatbrīvo viņu no pienākuma noskaidrot atbildētājas deklarēto dzīvesvietu, ziņot un atgādināt atbildētājai par aktuālā parāda apmēru.

2007. gada 14. martā prasītājai tika deklarēta dzīvesvieta /adrese/, 2017. gada 24. februārī- /adrese B/, bet 2021. gada 4. novembrī- /adrese C/.

[2.3] Atbildētāja nepiekrīt prasītāja veiktajam parāda aprēķinam, jo no tā izriet, ka pēdējais maksājums tika veikts 2009. gada 14. maijā.

[3] 2024. gada 25. septembrī Rīgas pilsētas tiesa nosprieda prasību noraidīt.

Spriedums pamatots ar Komerclikuma 1., 134., 406. pantu, Civillikuma 1652. panta pirmās daļas 3. punktu, 1653.-1655., 1893., 1896. pantu un šādiem motīviem.

[3.1] Nav strīda, ka 2007. gada 8. decembrī aizdevēja SIA "Inserviss group" un atbildētāja noslēdza aizdevuma līgumu, saskaņā ar kuru atbildētāja saņēma aizdevumu 1025,89 *euro* un apņēmās izpildīt saistības līdz 2010. gada 8. oktobrim.

Atbildētāja pēdējo maksājumu veikusi 2009. gada 14. maijā.

2011. gada 8. martā cesijas kārtībā aizdevējas prasījuma tiesības pārņēma uzņēmums "Kredit AB Marginalen", kurš 2012. gada 23. aprīlī tika pievienots uzņēmumam "Marginalen Bank Bankaktiebolag".

2016. gada 19. decembrī uzņēmuma "Marginalen Bank Bankaktiebolag" prasījuma tiesības cesijas kārtībā pārņēma prasītāja.

[3.2] Pušu strīds ir par to, vai iestājies prasījuma tiesību noilgums.

Nav strīda, ka saskaņā ar Komerclikuma 406. pantu noilguma termiņš ir 3 gadi.

Tiesa konstatēja, ka kreditora tiesība prasīt no atbildētājas parādu radusies 2010. gada 9. oktobrī, jo atbildētāja savu saistību izpildi pielīgusi līdz 2010. gada 8. oktobrim.

Atbildētāja deklarētajā dzīvesvietā saņēmusi brīdinājumu par parādu 2013. gada 11. jūnijā, 2016. gada 22. martā un 2016. gada 27. decembrī, tāpēc secināms, ka noilgums ticis pārtraukts.

2018. gada 21. novembrī, 2019. gada 16. decembrī un 2021. gada 7. augustā prasītāja sūtījusi atbildētājai atgādinājumu uz adresi /adrese/, kas bija atbildētājas deklarētā dzīvesvieta līdz 2017. gada 23. februārim. Konstatējot atbildētājas deklarētu dzīvesvietu /adrese C/, atgādinājums atbildētājai nosūtīts 2022. gada 31. oktobrī un 2024. gada 24. martā.

Tiesa atzina, ka atbildētāja nav saņēmusi atgādinājumus par parādu, kas sūtīti pēc 2016. gada 27. decembra, jo prasītāja nav pierādījusi apgalvojumu, ka atbildētājai brīdinājumi tikuši nodoti arī elektroniski; atbildētājas e-pasts aizdevuma līgumā nav norādīts, kā arī netiek konstatēts pielīgtais atbildētājas pienākums ziņot kreditoram par deklarētās dzīvesvietas maiņu; juridiskajā literatūrā ir norādīts, ka gribas izteikumam jābūt tādā veidā, lai adresāts varētu rēķināties ar tā saņemšanu, taču prasītāja nav pierādījusi, ka no 2016. gada 27. decembra līdz 2019. gada 27. decembrim būtu atgādinājusi atbildētājai par viņas parādu.

Tāpēc tiesa secināja, ka kreditora prasījuma tiesības noilgušas 2019. gada 27. decembrī, proti, vairākus gadus pirms prasītāja cēlusi prasību tiesā.

[4] Prasītāja iesniedza apelācijas sūdzību, apelācijas instances tiesai lūdzot prasību apmierināt.

Apelācijas sūdzība pamatota ar to, ka tiesa nav analizējusi prasītājas iesniegtos pierādījumus un nav ņēmusi vērā uz strīdu attiecināmās tiesību normas.

Atbilstoši tēzēm Latvijas Republikas Senāta 2023. gada 6. jūlija spriedumā lietā Nr. C30640718, SKC-18/2023, uz izskatāmo strīdu nav attiecināms Dzīvesvietas deklarēšanas likums, jo puses ir privāto tiesību subjekti. Atbildētāja nav ziņojusi par savas dzīvesvietas maiņu, pārkāpusi pušu sadarbošanās pienākumu, prasītājai bija tiesības atbildētājai adresētos paziņojumus sūtīt uz aizdevuma līgumā norādīto adresi un, tiklīdz prasītāja konstatēja atbildētājas deklarēto dzīvesvietu /adrese C/, tā paziņojumus atbildētājai sūtīja arī uz šo atbildētājas deklarēto dzīvesvietu.

Prasītājas ieskatā iesniegtie pierādījumi ir pietiekami, lai konstatētu noilguma pārtraukšanu.

[5] Atbildētāja paskaidrojumus par prasītājas apelācijas sūdzību nav iesniegusi.

Motīvu daļa

[6] Novērtējusi pušu argumentus un lietā esošos pierādījumus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

[6.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426. panta pirmo daļu, 430. panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības apelācijas sūdzībā norādītajās robežās un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie apelācijas kārtībā nav apstrīdēti.

[6.2] Prasītāja pirmās instances tiesas spriedumu pārsūdzējusi pilnībā, tāpēc apelācijas instances tiesa lietu izskata pilnā apjomā. Proti, lietā izspriežams pušu strīds par prasītājas tiesībām saņemt no atbildētājas galveno parādu 560,81 *euro*, līgumsodu 54,38 *euro*, līgumiskos procentus 123,01 *euro* un likumiskos procentus 420,80 *euro*.

[7] Turpmāk norādīto apsvērumu dēļ Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājas argumenti par prasījuma tiesību noilguma esību neiztur kritiku, bet prasītājas iebildumi pret pirmās instances tiesas secinājumiem ir pamatoti.

[7.1] Civillietu tiesas kolēģija nekonstatē līgumisku vai likumisku prasītājas pienākumu pārliecināties par atbildētājas deklarēto dzīvesvietu. Tai pat laikā aizdevuma līguma saturs liecina, ka atbildētāja apliecinājusi saziņai pieejamo adresi – /adrese/, un šī līguma 5.3 punkts apliecina atbildētājas saistību uzņemties atbildību gadījumam, ja viņa 5 dienu laikā neziņo kreditoram par līgumā pausto ziņo izmaiņām.

Civillikuma 1587. pants noteic līdzēja pienākumu izpildīt apsolīto neatkarīgi no darījuma smaguma vai vēlāk radušos izpildīšanas grūtībām, bet Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 2. panta otrā daļa noteic, ka dzīvesvietas deklarēšanas fakts pats par sevi nerada civiltiesiskas saistības.

Līdz ar to neiztur kritiku atbildētājas arguments, ka prasītājai bija pienākums sekot atbildētājas dzīvesvietas deklarāciju izmaiņām.

[7.2] Apelācijas kārtībā nav apstrīdēti pirmās instances tiesas nodibināti fakti, ka prasītājas prasījuma tiesību trīs gadu noilguma termiņš skaitāms no 2016. gada 27. decembra, un 2019. gada 16. decembrī prasītāja nosūtīja atbildētājai atgādinājumu par parādu uz aizdevuma līgumā norādīto adresi.

Civillietu tiesas kolēģija nekonstatē atbildētājas paziņojumus kreditoram par viņas sasniedzamības adreses izmaiņām (aizdevuma līguma 5.3 punkts), tāpēc atbilstoši šī sprieduma [8.1] punktā norādītajam nav pamata konstatēt prasītājas prasījumu tiesību noilguma beigu termiņu- 2019. gada 27. decembri, tā iemesla dēļ, ka atbildētāja 2017. gada 24. februārī savu dzīvesvietu deklarējusi /adrese B/, bet 2021. gada 4. novembrī- /adrese C/.

Lietā iesniegtie pierādījumi liecina, ka prasītāja 2019. gada 16. decembrī uz aizdevuma līgumā norādīto atbildētājas sasniedzamības adresi nosūtījusi atbildētājai atkārtotu paziņojumu par cesiju un atgādinājumu par saistību izpildi; 2022. gada 29. septembrī Rīgas pilsētas tiesas tiesnesis nolēmis atstāt bez izskatīšanas prasītājas pieteikumu par atbildētājas saistību piespiedu izpildi brīdinājuma kārtībā, un 2022. gada 31. oktobrī prasītāja nosūtījusi atbildētājai parāda atgādinājumu uz tiesneša lēmumā norādīto atbildētājas deklarēto dzīvesvietu /adrese C/; šobrīd izskatāmā prasītājas prasība tiesā celta 2023. gada 4. decembrī.

Līdz ar to, ievērojot iepriekš norādīto kopumā, Civillietu tiesas kolēģija par pamatotu atzīst prasītājas apelācijas argumentu, ka pirmās instances tiesas secinājumi par prasītājas prasījuma tiesību noilgumu ir pretrunā ar prasītājas tiesībām un atbildētājas pielīgtajām saistībām.

[8] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītāja ir pierādījusi atbildētājai izsniegtā aizdevuma parāda esību prasības pieteikumā norādītajā apmērā.

[8.1] Atbildētāja nav apstrīdējusi un lietā esošie pierādījumi apliecina, ka 2007. gada 8. decembrī atbildētāja noslēdza aizdevuma līgumu, saņēma aizdevumu 1025,89 *euro*, apņēmās līdz 2010. gada 8. oktobrim veikt regulārus ikmēneša maksājumus pielīgtā aizdevuma un pielīgto aizdevuma lietošanas procentu dzēšanai, kā arī ciest līgumsodu savu saistību nepildīšanas gadījumā; 2016. gada 19. decembrī prasītāja cesijas kārtībā pārņēma visas aizdevējas prasījuma tiesības, kas izriet no aizdevuma līguma.

[8.2] Civillikuma 1943. pants noteic aizņēmēja pienākumu atdot tādu pat aizdevuma summu, kādu saņēmis.

Atbildētājas saņemto, bet neatdoto aizdevumu prasītāja aprēķinājusi 543,81 *euro* apmērā. Civillietu tiesas kolēģijai nav pamata apšaubīt šāda atbildētājas parāda esību, jo prasītājas veiktais aprēķins nav pretrunā ar lietā esošo līdzēju akceptēto aizdevuma līguma pielikumu Nr. 1 "Maksājumu kārtība", un apelācijas kārtībā nav apstrīdēts pirmās instances tiesas nodibināts fakts, ka atbildētāja pārtraukusi savu saistību izpildi 2009. gada 14. maijā.

Civillikuma 1838. pants noteic, ka samaksas izdarīšanas pienākums ir tam, kas to apgalvo. Atbildētāja, iebilstot pret prasītājas veikto aprēķinu, savu aprēķinu nav iesniegusi un nav iesniegusi tiesai pierādījumus, kas apliecinātu viņas saistību izpildi.

Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija konstatē prasītājas tiesības saņemt no atbildētājas viņas nesamaksāto aizdevumu 543,81 *euro* apmērā.

[8.3] Civillikuma 1946. panta pirmā daļa noteic pienākumu maksāt procentus par aizdevumu, ja tas bijis tieši norunāts.

Aizdevuma līguma 1. punkts un šī līguma pielikums Nr.1 "Maksājumu kārtība" apliecina līdzēju vienošanos par atbildētājas pienākumu maksāt

ikmēneša aizdevuma lietošanas procentus – 2,083%, no neatmaksāto naudas līdzekļu summas.

Prasītāja šos procentus aprēķinājusi, ievērojot pielīgto izpildes termiņu- līdz 2010. gada 8. oktobrim, 123,01 *euro* apmērā. Atbildētāja šo aprēķinu nav apstrīdējusi, un Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā tas nav pretrunā ar atbildētājas pielīgto un prasītājas tiesībām.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājai ir pienākums maksāt prasītājai līgumiskos aizdevumu lietošanas procentus 123,01 *euro* apmērā.

[8.4] Likumiskos procentus 420,80 *euro* prasītāja aprēķinājusi, sākot no pielīgtās pēdējās norēķinu dienas- 2010. gada 9. oktobra, līdz 2023. gada 1. novembrim, ievērojot Civillikuma 1765. panta pirmajā daļā noteikto aprobežojumu- seši procenti no simta gadā.

Atbildētāja aprēķinu nav apstrīdējusi, un Civillietu tiesas kolēģija nekonstatē prasītājas veiktā likumisko nokavējuma procentu aprēķina neatbilstību likumam, tāpēc atzīst, ka prasītājai ir tiesības saņemt likumiskos procentus 420,80 *euro* par atbildētājas saistību izpildes nokavējumu 2010. gada 9. oktobrī - 2023. gada 1. novembrī.

[8.5] Aizdevuma līguma 5.1 punkts apliecina atbildētājas saistību maksāt līgumsodu 0,5% apmērā no parāda summas par katru kavējuma dienu. Prasītāja līgumsoda parādu aprēķinājusi, ievērojot Civillikuma 1716. panta trešajā daļā noteikto ierobežojumu – ne vairāk kā 10% no galvenās saistības.

Tā kā tiesa konstatējusi atbildētājas galvenās saistības neizpildi 543,81 *euro* apmērā ([8.2] pkt.) un netiek konstatēts pamats atbildētājas atsvabināšanai no prasītājas aprēķinātā līgumsoda piedziņas, Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka no atbildētājas ir piedzenams līgumsods 54,38 *euro.*

[9] Civillietu tiesas kolēģija nekonstatē pamatu apmierināt prasījumu par 17 *euro* piedziņu, ko prasītāja norādījusi kā parāda ārpustiesas piedziņas izdevumus.

Lietā nav strīda un prasītājas iesniegtie pierādījumi apliecina prasītājas darbību parāda piedziņai ārpus tiesas: veikusi atbildētājas parāda apstrādi digitālajās sistēmās, veikusi darbības atbildētājas informēšanai un aicinājumiem pildīt saistības ārpus tiesas. Taču Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6. panta otrā daļa un Ministru kabineta 2013. gada 29. janvāra noteikumu Nr.61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2. punkts, uz ko atsaukusies prasītāja, noteic ne vien parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja (subjekts) tiesības pieprasīt izdevumus par parāda ārpustiesas atgūšanu 17 *eiro* apmērā (redakcija līdz 2024. gada 11. jūlijam), bet arī pamatot šādu izdevumu esību.

Konkrētajā gadījumā Civillietu tiesas kolēģija nekonstatē pierādījumus, kas liecinātu par prasītājas kā minētajās likuma normās norādītā subjekta izdevumiem. Turklāt, atsaukšanās uz Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma normām pati par sevi neatsvabina prasītāju no Civilprocesa likuma 93. pantā noteiktā faktu pierādīšanas pienākuma.

Pierādījumus, kas apliecinātu prasītājas izdevumus 17 *euro* apmērā par atbildētājas parāda atgūšanu pirms pušu strīda iniciēšanas tiesā, Civillietu tiesas kolēģija nekonstatē, tādēļ atzīst, ka šai daļā celtā prasība ir noraidāma.

[10] Civilprocesa likuma normas noteic tiesas pienākumu izspriest jautājumu par tiesāšanās izdevumu piedziņu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, tiesas izdevumus piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

[10.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punktu un ceturto daļu prasītāja, ceļot prasību par prasības summu 1159 *euro* samaksājusi valsts nodevu 173,85 *euro*, kā arī samaksājusi 173,85 *euro* par apelācijas sūdzības iesniegšanu.

Pirmās instances tiesa prasību noraidījusi, bet apelācijas instances tiesā prasība tiek apmierināta 1142 *euro* apmērā, tas ir, 98,53 % no prasības summas 1159 *euro*, (apmierinātā prasības summa 1142 / prasības summa 1159 x 100% = 98,53%; valsts nodeva par prasības pieteikumu un par apelācijas sūdzības iesniegšanu 173,85 x 2 x 98,53%=342,59).

Tas nozīmē, ka atbilstoši apmierinātajai prasības daļai no atbildētājas piedzenama prasītājas samaksātā valsts nodeva 342,59 *euro* apmērā.

[10.2] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 40. panta pirmo daļu summas, kas nepieciešamas izdevumu samaksai par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu atvasinājumu izgatavošanu, piegādāšanu, izsniegšanu un rakstveida pierādījumu atgriešanu, iemaksā valsts.

Pirmās instances tiesā radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 2 *euro*. Ievērojot iepriekš norādīto proporcionalitāti, no atbildētājas par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 1,97 *euro*, kas atbilst 98,53% no lietā maksājamo ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu kopsummas 2 *euro,* bet no prasītājas piedzenami 0,03 *euro,* kas atbilst 1,47%.

[11] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195. pantu, prasītājai nosakāmas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos procentus 6 % gadā no piedzītās summas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), ņemot vērā Civillikuma 1763. pantā noteikto, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot piedzītās summas lielumu.

[12] Termiņš sprieduma labprātīgai izpildei tiek noteikts atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantā minētajam – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto, ievērojot Civilprocesa likuma 432. un 440.[12] pantu, Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

SIA "GelvoraSergel" prasību pret /pers. B/ apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "GelvoraSergel", reģistrācijas Nr. 40103837691, galveno parādu 543,81 *euro*, līgumsodu 54,38 *euro*, līgumiskos nokavējuma procentus 123,01 *euro* par laiku līdz 2010. gada 8. oktobrim, likumiskos nokavējuma procentus 420,80 *euro* par laiku no 2010. gada 9. oktobra līdz 2023. gada 1. maijam un tiesas izdevumus 342,59 *euro* - kopā 1484,59 *euro*.

Piedzītās summas samaksa veicama SIA "GelvoraSergel" norēķinu kontā Nr. LV46HABA0551039500305, Swedbank AS.

Noteikt SIA "GelvoraSergel", reģistrācijas Nr. 40103837691, tiesības par laiku no vienpadsmitās dienas pēc sprieduma spēkā stāšanās līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6 % gadā no nesamaksātās piedzītās summas, ņemot vērā nosacījumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Noraidīt prasību daļā par parāda 17 *euro* piedziņu.

Piedzīt no SIA "GelvoraSergel", reģistrācijas Nr. 40103837691, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 0,03 *euro*, iemaksājot tos Tiesu administrācijas, reģistrācijas Nr. 90001672316, kontā Nr. LV51TREL2190458019000, BIC kods TRELLV22, klasifikācijas kods 21 499,

norādot iemaksas mērķi un lietas numuru.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,97 *euro*, iemaksājot tos Tiesu administrācijas, reģistrācijas Nr. 90001672316, kontā Nr. LV51TREL2190458019000, BIC kods TRELLV22, klasifikācijas kods 21 499, norādot iemaksas mērķi un lietas numuru.

Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt termiņu – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par tiesas izdevumu piedziņu valsts labā, norādītajā termiņā maksājuma apliecinošu dokumentu iesniegt Rīgas apgabaltiesā.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese Žanete Žimante

Tiesnese Olita Blūmfelde

Tiesnese Sarmīte Vamža

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.
Dokumenta oriģināls atrodas Tiesu informatīvajā sistēmā.